

давчо-нормативних системах, що можливо здійснити в процесі деталізованого розгляду специфіки їх актуальних питань та методів рішень.

Література

1. *Про бухгалтерський облік і фінансову звітність: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV.* 2. *Куцик П.О. Розвиток управлінського обліку: міжнародний контекст і перспективи / П.О. Куцик // Міжнародний збірник наукових праць. – 2011. – № 3 (21). – С. 211–216.* 3. *Пальчук О. В. Податковий облік: проблеми та перспективи / О. В. Пальчук // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки: зб. наук. пр. – Кіровоград: КНТУ, 2005. – Вип. 8. – С. 185-192.*

Гейченко К.С.,

студ. гр. 32-Е,

Лозівська філія Харківського державного
автомобільно-дорожнього коледжу.

Науковий керівник – Яковенко С.Л.,

голова циклової комісії «Бухгалтерський облік»,
викладач вищої категорії

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

У самому загальному вигляді сукупний економічний процес являє собою ідентифіковані в просторі специфічні групи процесів:

- власне господарські процеси принципово відрізняються один від одного призначенням, складом, внутрішнім змістом;
- використані у зв'язку з цими процесами ресурси – засоби праці, предмети праці, жива праця;
- процеси формування доходів і фінансових результатів.

Витрати діяльності складають центральний об'єкт бухгалтерського обліку, оскільки в економічному сенсі їх елементи є загальними для всіх груп специфічних господарських процесів, в яких використовуються засоби праці, предмети праці, жива праця, і в той же самий час утворюються пов'язані зі специфікою процесів певні групи витрат.

Облік витрат займає визначальне місце в економіці підприємства, оскільки на ньому базуються економічні показники виробництва продукції.

Основним нормативним документом, що регламентує на сьогоднішній день відображення витрат підприємств України в бухгалтерському обліку є П(С)БО 16 «Витрати». Згідно з П(С)БО 16 витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені. Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходами певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені. Якщо актив забезпечує одержання економічних вигод протягом кількох звітних періодів, то витрати визнаються шляхом систематичного розподілу його вартості між відповідними звітними періодами.

На даному етапі реформування економіки України у зв'язку з прийняттям Верховною Радою України Податкового кодексу України, облік витрат представляє особливий інтерес. З дати вступу в силу нової редакції розділу III «Податок на прибуток» Податкового кодексу почалися кардинальні зміни в обліку витрат підприємства. У податковому обліку замість роздільного обліку доходів і витрат з 01.01.2015 року запроваджується принципово новий порядок, заснований на визначенні фінансового результату за даними бухгалтерського обліку та його подальшого коригування на суму податкових різниць. Такі різниці визначаються згідно зі статтями 138-140 розділу III Податкового кодексу України поділяються на різниці, які зменшують фінансовий результат до оподаткування (до складу витрат податкового обліку включається) і різниці, які збільшують фінансовий результат до оподаткування (до складу витрат податкового обліку не включається). Отже, механізм податкового обліку витрат приведений у відповідність з їх бухгалтерським обліком. Однак зміни в Податковому кодексі України лише частково торкнулися порядку оподаткування операцій, за яким перша подія відбулася до 01.01.2015 року, а завершальна подія з обліку оподаткованого прибутку відбувається після цієї дати. Так, надано право зменшувати фінансовий результат до оподаткування (включати до складу витрат) на суму грошових коштів, перераховану постачальникам, яка за правилами податкового обліку, включалася до складу витрат до 01.01.2015 року.

Податковий кодекс України не містить спеціальних правил податкового обліку операцій, в яких другою подією є відвантаження продукції, товарів, робіт, послуг. Тому, не можна виключити таку ситуацію, коли сума витрат, яка вже була включена до складу витрат звітного періоду буде повторно

включатися до складу витрат при придбанні товарів або при їх реалізації, що призведе до викривлення оподаткованого прибутку підприємства.

Література

1. Бугай І. В. *Особливості визначення собівартості продукції* / І.В. Бугай // *Економіка: проблеми теорії та практики*. – 2003. – Вип. 167. – С. 219-225.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Наказ Міністерства фінансів України 31.12.99 № 318.
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.

Герун Р.В.,

студ. гр. ОП-41,

Національний університет «Львівська політехніка».

Науковий керівник – Оліховський В.Я.

к.е.н., асистент кафедри обліку та аналізу

ЗМІНИ В ОБЛІКОВІЙ ПОЛІТИЦІ ТА ПОРЯДОК ЇХ ВІДОБРАЖЕННЯ

У діяльності суб'єктів господарювання постійно відбуваються зміни стосовно нововведень у законодавстві, економічної ситуації в країні. Усі ці події впливають і на облікову політику підприємства, а в окремих випадках спричиняють потребу в її зміні.

Закон «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначає облікову політику як сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для: 1) ведення бухгалтерського обліку і 2) складання та подання фінансової звітності [1].

Зміна облікової політики може бути проведена лише у двох випадках: якщо така зміна вимагається МСФЗ або якщо така зміна приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки суб'єкта господарювання.

Вимоги МСФЗ щодо дотримання однієї облікової політики протягом періоду роботи підприємства обумовлені тим, що користувачам фінансової звітності необхідно мати змогу порівнювати фінансову звітність суб'єкта господарювання протягом звітних періодів для визначення тенденцій у його фінансовому стані, фінансових результатах діяльності та грошових потоках.

Не вважаються змінами застосування облікової політики до операцій, інших подій або умов, що відрізняються за сутністю від тих, що відбувалися раніше або умов, які не відбувалися раніше або були несуттєвими.